

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Pierwszą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2022 r. – ExxonMobil Producing Netherlands i Mobil Erdgas-Erdöl/Rada

(Sprawa T-802/22)

(2023/C 54/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ExxonMobil Producing Netherlands BV (Breda, Niderlandy), Mobil Erdgas-Erdöl GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: O. Brouwer, W. Knibbeler i A. Pliego Selie, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 14, 15 i 16 rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii⁽¹⁾ w zakresie, w jakim owe przepisy nakładają na nie obowiązek uiszczania składki solidarnościowej od unijnych przedsiębiorstw i stałych zakładów prowadzących działalność w sektorze ropy naftowej, gazu ziemnego, węgla i rafinacji;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżące oraz kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie ustanowionej w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej zasady przyznania kompetencji.
2. Zarzut drugi dotyczący braku właściwości, ponieważ art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi nieważną podstawę prawną.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia traktatów, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie ogólnej zasady równego traktowania, która została ponadto zakotwiczona w art. 20 i 21 Karty praw podstawowej Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia traktatów, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie art. 17 Karty praw podstawowej Unii Europejskiej.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia traktatów, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie art. 16 Karty praw podstawowej Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia normy prawnej w związku ze stosowaniem traktatów, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie zakotwiczonej w art. 5 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zasady proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia normy prawnej w związku ze stosowaniem traktatów, ponieważ art. 14, 15 i 16 rozporządzenia (EU) 2022/1854 stanowią naruszenie ogólnej zasady pewności prawa oraz zasady niedziałania prawa wstecz.

(¹) Dz.U. z 2022, L 261 I, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2023 r. – Enmacc/Komisja

(Sprawa T-1/23)

(2023/C 54/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enmacc GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. von Bonin, A. Pliego Selie i T. van Helfteren)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2022 r., w której wszczęła ona postępowanie przetargowe w trybie procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, nie zaprosiła skarżącej do udziału w postępowaniu przetargowym ENER/2022/NP/0041 i wprost odrzuciła wniosek skarżącej o zaproszenie jej do udziału w tym postępowaniu;
- tytułem żądania ewentualnego – o ile zaskarżona decyzja nie odzwierciedlałaby decyzji Komisji o wszczęciu procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu i o niezapraszaniu skarżącej do udziału w postępowaniu przetargowym ENER/2022/NP/0041 – o stwierdzenie nieważności tej decyzji; oraz
- o obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza zarówno art. 164 ust. 5 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (¹), jak i pkt 11.1 lit. c) załącznika I do tego rozporządzenia.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza zasady przejrzystości i równego traktowania.
3. Zarzut trzeci dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji, stanowiącego naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 296 akapit drugi TFUE.

(¹) Dz.U. 2018, L 193, s. 1.